

УДК 343.341:623.458]:578.834](045)

DOI: 10.36273/2076-9555.2020.5(286).3-11

Микола Сенченко,
директор Книжкової палати України, професор,
e-mail: director@ukrbook.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7445-5185>

Коронавірус — біологічна зброя світової гібридної війни

У статті розглянуто питання ведення гібридної війни в умовах пандемії. Її суть становлять три мирні революції: перша, технологічна, полягає у стрімкому розвитку нових технологій і застосуванні їх на практиці; друга — у зміні системи управління країнами — від ліберального глобалізму до інтегрального управління як конвергенції капіталістичної та соціалістичної систем управління; третя — революція у фінансово-кредитній сфері, суть якої полягає у скасуванні доларового пріоритету як резервної валюти.

Докладно проаналізовано фундаментальні причини світової кризи. З'ясовано, що процес зміни технологічних устроїв відбувається раз на пів століття й супроводжується технологічною революцією, котра знецінює значну частину виробничого та людського капіталу, викликаючи глибоку економічну кризу й депресію.

Сучасна ситуація характеризується накладанням процесів зміни технологій і системи господарювання, наслідком чого стає резонансне посилення кризових явищ. Типова для зміни технологій гонка озброєнь із загостренням військово-політичної напруженості переходить у світову війну, що є закономірною фазою зміни системи господарювання.

Досліджено зброю гібридної війни й з'ясовано, що для ефективного розроблення базисних технологій придатні високоточна ракетна, цільова біологічна, кібернетична й інформаційно-когнітивна зброя, котра вражає стратегічні об'єкти, системи управління, населення та свідомість супротивника.

Розглянуто передумови пандемії коронавірусу як біологічної зброї та механізми її застосування в гібридній війні. Проаналізовано наслідки: створення паніки населення для дезорганізації управління й руйнування економіки й, врешті-решт, — для знецінення активів мільйонів інвесторів і громадян та подальшого їх скуповування глобальним олігархатом.

Ключові слова: гібридна війна; коронавірус; пандемія; економіка; депресія; система господарювання; капітал; капіталізм; соціалізм

Постановка проблеми. Складовими частинами гібридних війн є організаційні війни [1] і війни із застосуванням "жорсткої сили" — військової агресії. Дослідники й американські стратеги стверджують, що "сучасні гібридні війни, по суті, утворюються завдяки послідовним крокам поступового перетікання й поєднання таких елементів: дипломатичні (політичні) заходи (diplomacy — D), інформаційні впливи та війни (information — I), військова агресія, охоплюючи військове, у тому числі миротворче, втручання (military — M), економічні погрози та санкції (economics — E)".

Саме як DIME-конфлікти характеризує гібридні війни НАТО, про що неодноразово на пресконференціях та в інтерв'ю 2014 р. зауважував командувач Альянсу в Європі генерал Ф. Брідлав. Послідовна або змішана дія цілеспрямованих дипломатичних, інформаційних, воєнних та економічних дій, що

зумовлюють "гібридність", дає змогу вести не лише асиметричні війни проти держав, а й залучати населення до нових форм протестів проти влади — так звані поведінкові конфлікти [2].

У серпні 2014 р. генерал Ф. Брідлав надав розгорнуте інтерв'ю провідній німецькій газеті Welt, в якому, зокрема, зазначив: "Наша суттєва проблема насправді — новий вид ведення війни. Ми працюємо над цим. На військовому жаргоні це називається DIME: дипломатія, інформація, збройні сили, економіка" [3].

Мета статті — проаналізувати аспекти ведення гібридної війни в умовах пандемії коронавірусу.

Виклад основного матеріалу дослідження. DIME-конфлікти — це і є сучасні гібридні війни. Якщо раніше можна було чітко відокремити політичний примус та озброєні зіткнення, звичайну війну й терористичні операції, фінансово-економічні диверсії та партизанську герилью, то нині ці форми проти-

стояння інтегрувалися в єдиний, часом нероздільний конгломерат. Проте сьогодні варто вести мову про DIMET-конфлікти, в яких до зазначених складників додається й технологічний — технологічні впливи (Т).

Світова система господарювання увійшла у стан стагнації: це вже навіть не режим із загостренням, коли транснаціональні банки (ТНБ) і корпорації (ТНК) прагнуть уникнути своїх зобов'язань чи мінімізувати їх, провокуючи фінансові катастрофи у планетарному масштабі. Це — хаос гібридної війни.

Світова економіка згортається під впливом нового засобу масового ураження й когнітивного пригнічення — пандемії страху людства перед коронавірусом. Сьогодні стають відомими факти використання сучасних біоінженерних технологій для синтезу небезпечних для людини вірусів, а також моделювання можливих соціальних, економічних і політичних наслідків від поширення хвороб.

Результати таких "ділових ігор" уряди й спецслужби подають у форматі цільових доповідей із гіпотетичними сценаріями. Нині це схоже на заздалегідь виконану роботу на випередження. Є підстави вважати, що таємний "науковий пошук" у галузі вірусології відбувається за координації сучасних замовників прогнозних доповідей.

Розшифрування технології поширення "геному" чергового витка гібридної війни дає змогу досягнути суть усіх її аспектів: біологічного, політико-економічного та інформаційного.

Нинішня пандемія — рукотворна чи ні — це криза, створена на користь суб'єктів світової гри для розв'язання власних завдань. Під прикриттям санітарних форс-мажорних обставин глобальну економіку не лише керовано опустили в рецесію, а й сформували нову економічну реальність. Відбувається докорінна перебудова системи економічних зв'язків і відносин. Аби зрозуміти логіку катастрофічних подій, що вразили сьогодні Україну й світ, та спрогнозувати їх подальше розгортання, слід відштовхуватися від розуміння довгострокових закономірностей економічного розвитку.

Фундаментальні причини світової кризи

За калейдоскопом подій, що здаються випадковими й не пов'язаними одна з одною, часто ховається об'єктивна закономірність. Її розуміння допомагає передбачати кризи, своєчасно їх блокувати й навіть використовувати з конструктивною метою.

"Фундаментальною особливістю сучасного періоду є структурна перебудова світової економіки, зумовлена зміною технологічних устроїв і системи господарювання. Життєві цикли цих макроекономічних, технологічних та інституціональних цілісностей виявляються як довгі хвилі Кондратьєва й вікові цикли накопичення капіталу Аррігі. Властиві цим процесам закономірності визначають епохальні зміни, що періодично відбуваються, опосередковані технологічними та соціальними революціями, економічними кризами й світовими війнами" [4].

Процес зміни технологічних устроїв відбувається раз на пів століття й супроводжується технологічною

революцією, що знецінює значну частину виробничого та людського капіталу, викликаючи глибоку економічну кризу й депресію. Вихід із неї на чергову довгу хвилю економічного зростання потребує державного стимулювання інвестиційної та інноваційної активності в перспективних напрямках зростання нового технологічного устрою. Досі під впливом ліберальної ідеології, котра не припускає державного втручання в економіку, це стимулювання відбувалося за допомогою гонки озброєнь, що виправдовувало різке зростання державних витрат на наукові дослідження й дослідно-конструктивні розроблення та супроводжувалося загостренням військово-політичної напруженості у світі.

Останнім історичним прикладом такої ситуації є гонка ракетно-космічних озброєнь між США і СРСР, що дала потужний поштовх розвитку інформаційно-комунікаційних технологій й електронної промисловості, утворивши ядро нового технологічного устрою, що розширювалося аж до початку нинішнього століття.

Процес зміни системи господарювання відбувається раз на століття й супроводжується соціальними революціями та світовими війнами, що опосередковують зміну інститутів управління відтворенням економіки. Причиною цих потрясінь є прагнення владної еліти країни-лідера зберегти глобальну гегемонію в умовах втрати конкурентоспроможності внаслідок появи ефективнішої системи управління розвитком економіки в одній з периферійних країн (у цьому разі — Китай). Вона створює новий центр світової економіки, розширене відтворення якого поступово витісняє старий і формує новий віковий цикл накопичення капіталу [4].

Останніми історичними прикладами цих процесів є Перша та Друга світові війни, розв'язані спецслужбами Великої Британії для взаємного знищення Росії та Німеччини. Саме в цих двох державах англійська владна еліта вбачала головних конкурентів її геополітичному пануванню. Проте внаслідок соціалістичної революції та утворення СРСР, а також перетікання капіталу з Європи до США, сформувалися два різновиди нової — ефективнішої — системи управління розвитком економіки у планетарних масштабах.

На зміну колоніальній системі господарювання прийшла імперська з глобальними вертикально інтегрованими науково-виробничими структурами відтворення економіки. Англійський віковий цикл накопичення капіталу змінив американський, що завершив формування після розпаду світової системи соціалізму.

Сучасна ситуація характеризується накладанням процесів зміни технологій і системи господарювання, наслідком чого стає резонансне посилення кризових явищ. Типова для зміни технологій гонка озброєнь із загостренням військово-політичної напруженості переходить у світову війну, що є закономірною фазою зміни системи господарювання.

З погляду історичних аналогій, нинішнє десятиліття подібне до Великої депресії, що передувала

Другій світовій війні. Хоча завдяки колосальному грошовому вливанню емітенти світових валют змогли пом'якшити структурну кризу й уникнути різкого падіння виробництва, економіки провідних країн світу перебувають у стані тривалої стагнації. Примножені за десятиліття втрати потенційного внутрішнього валового продукту (ВВП) можна порівняти зі збитками від падіння виробництва в 1930-ті рр., котрі подолали доволі швидко [5].

Нинішня світова криза посилює несприятливу економічну ситуацію, й нинішні втрати ВВП, мабуть, перевищать показники відповідного періоду минулого століття. Якщо вихід із Великої депресії стався швидко та стрімко завдяки колосальному зростанню державного попиту через мілітаризацію економіки напередодні та під час світової війни, то гібридний конфлікт, що відбувається сьогодні, ведеться насамперед у сфері гуманітарних технологій і не потребує виробництва великої кількості зброї та військової техніки. Він не супроводжується гігантськими втратами населення й матеріального багатства, а отже, зростанням витрат на його відновлення. Водночас не варто недооцінювати загрози людству, що виникають через глибокі структурні зміни світової економіки.

У минулому столітті владна еліта Великої Британії намагалася зберегти глобальну гегемонію, провокуючи війни між своїми головними конкурентами: Японії проти Росії; Німеччини з Австро-Угорщиною проти Росії та СРСР; Японії проти США. Щоб стримати розвиток Сполучених Штатів Британська імперія в 1930-ті рр. навіть ввела ембарго на імпорту американських товарів. У наш час до тих самих засобів вдається верхівка США щодо китайської продукції: американські спецслужби провокують конфлікти між своїми головними конкурентами, підштовхуючи В'єтнам та Японію на конфлікт із Китаєм, формуючи русофобські режими на пострадянському просторі задля руйнування історичної Росії [4].

Ця аналогія вкрай повчальна, оскільки відбиває об'єктивні закономірності структурних змін світової економіки, що впливають на рефлексії владної еліти англосакського світу. Попередній період зміни системи господарювання пов'язаний із Першою світовою війною, внаслідок якої було зруйновано всі євразійські імперії (Російську, Німецьку, Австро-Угорську, Османську й Китайську). Водночас зміцнилися США, Японія та Велика Британія, що досягла піку могутності своєї світової колоніальної імперії.

Нинішній період зміни системи господарювання розпочався з перебудови в СРСР, що завершилася його розпадом, як, власне, і світової системи соціалізму. Зміцнилися водночас Китай, Індія і передусім США, що досягли піку могутності своєї глобальної фінансово-корпоративної системи.

Отже, в першій фазі перехідного періоду панівна країна чинної системи господарювання досягає піку могутності, а еволюційна межа цієї системи повністю розкривається у глобальній гегемонії зазначеної держави. Виникає ілюзія "кінця історії", але, насправді,

закінчується лише життєвий цикл наявної системи господарювання, що переходить у "добу застою". Одночасно на периферії світової економіки зароджується принципово нова, ефективніша система інститутів управління її відтворенням і розвитком.

У наступній фазі відбувається перехід до нової системи господарювання. Зокрема, внаслідок Другої світової війни було зруйновано Британську колоніальну імперію та сформовано нову двополосну систему господарювання з центрами в СРСР і США. Можна припустити, що сучасна ситуація руйнування чинного світового ладу ліберальної глобалізації в інтересах Сполучених Штатів супроводжуватиметься формуванням нової системи господарювання, розвиток якої відбуватиметься в конкуренції інтеграційних структур із центрами в Китаї та Індії, за умови збереження значного впливу Європейського Союзу (ЄС), США і Євразійського економічного союзу (ЄАЕС) [4].

Попри перемогу у двох світових війнах Британська імперія розпалася, досягнувши піку могутності до середини минулого століття. Це сталося через цілковиту відсталість створеної нею системи колоніального управління, що за здатністю забезпечувати розвиток економіки виявилася на порядок менш ефективною, ніж інститути нової системи господарювання, сформовані в СРСР і США. Останні сьогодні опинилися в подібному стані. Досягши піку могутності після розпаду СРСР, Сполучені Штати безнадійно програють економічне змагання Китаю, що створив на порядок ефективнішу модель управління розвитком економіки. *Імперська система* господарювання поступається місцем *інтегральній* — з істотно складнішою змішаною системою управління розвитком економіки.

Поєднуючи державне планування й ринкову самоорганізацію, державний контроль за рухом грошей і приватне підприємництво, інтегруючи інтереси всіх соціальних груп навколо *мети підвищення добробуту населення*, КНР демонструє рекордні темпи зростання інвестиційної та інноваційної активності, понад 30 років лідируючи у світі за темпами економічного піднесення. Якщо в економіці США, попри п'ятикратне збільшення обсягу грошової маси за останнє десятиліття, виразні стагнаційні процеси, то КНР поєднує максимальні рівні монетизації, норми накопичення й темпи зростання економіки. Американська фінансова олігархія, що орієнтується на максимізацію поточного прибутку, поступається за ефективністю управління розвитком економіки китайським комуністам, які використовують ринкові механізми для зростання виробництва та інвестицій і підвищення народного добробуту, а також індійським націоналістам, які створили власний варіант інтегральної системи управління розвитком економіки з демократичною політичною системою.

Усі країни — від В'єтнаму до Ефіопії, — котрі формують конвергентні моделі, що поєднують соціалістичну ідеологію й державне планування з ринко-

вими механізмами та приватним підприємництвом, регулюючи їх для підвищення виробництва, демонструють випереджальний стійкий розвиток на тлі стагнації провідних капіталістичних країн. Американський віковий цикл накопичення капіталу змінюється азійським, а центр світової економіки зміщується в Південно-Східну Азію [4].

Особливості сучасної світової кризи

З огляду на невблаганні закони світового соціально-економічного розвитку, США приречені на поразку в розв'язаній ними торговельній війні з КНР. Проте американська владна еліта намагатиметься боротися за глобальне лідерство всіма доступними методами, нехтуючи нормами міжнародного права. Втім, останнє вона вже зруйнувала внаслідок:

- ігнорування норм Світової організації торгівлі (СОТ) у торговельній війні з Китаєм;
- порушення Статуту ООН через озброєну агресію на Балканах і Близькому Сході;
- організації держпереворотів у країнах Європи та Південної Америки;
- порушення Статуту МВФ через фінансові санкції проти Росії;
- розроблення біологічної зброї, поширення кібертероризму, нарощення військової присутності в інших країнах і космосі всупереч міжнародним конвенціям;
- фінансування релігійного екстремізму та неонацизму для маніпулювання терористичними організаціями;
- арештів майна й викрадення "непідвладних" громадян інших країн.

Цілком відповідно до теорії, цю війну ініціює владна еліта США, аби утримати глобальну гегемонію в умовах формування на порядок ефективнішої системи управління розвитком економіки в КНР. Залишається відкритим питання, до якої межі можуть дійти американські лідери у злочинах проти людства, у прагненні захистити лідерські позиції?

Світові конфлікти суттєво відрізняються за технологіями: Друга світова була війною моторів і надала потужний імпульс розвитку автомобілебудування й промисловості органічного синтезу, що склало ядро нового технологічного устрою. До середини 1970-х рр. він досяг меж зростання, й відтак розпочався процес його заміщення наступним технологічним устроєм, ядро якого склали мікроелектронна промисловість та інформаційно-комунікаційні технології. Доктрина "зоряних воєн" і розгорнута США гонка озброєнь в ракетно-космічній сфері суттєво стимулювали його зростання, що тривало аж до початку нинішнього століття.

Зброя гібридної війни

Сьогодні відбувається процес заміщення технологічного устрою наступним, ядро якого становлять цифрові, нано- та біоінженерні технології. Як і раніше, його каталізує нарощення військового потенціалу, проте базисні технології нового технологічного устрою істотно відрізняються від попередніх. Для стимулювання їх розроблення якнайкраще підходять високо-

точна ракетна, цільова біологічна, кібернетична й інформаційно-когнітивна зброя, що вражає стратегічні об'єкти, системи управління, населення й свідомість супротивника.

Нині можемо легко помітити застосування цих видів зброї: високоточної — у бойових діях; біологічної — у формі пандемії коронавірусу; кібернетичної — у кібератаках проти об'єктів фінансової та енергетичної інфраструктури; когнітивної — у соціальних мережах. За неможливості застосування ядерної та хімічної зброї сучасна світова війна набуває гібридного характеру й передбачає широке використання фінансових, торговельних, дипломатичних засобів. США маніпулюють перевагою в усіх перелічених сферах, прагнучи втримати панівну позицію у світовій економіці через нейтралізацію супротивника.

Проти Росії розв'язано війну на фінансовому фронті у формі санкцій, жертвою яких стала, зокрема, алюмінієва промисловість разом із належними "Русалу" гідроелектростанціями, контроль над якими перейшов до американських "партнерів". Наступна мішень — "Роснефть", котру вже частково контролює західний менеджмент. Арешти активів ворожих Вашингтону російських юридичних і фізичних осіб, блокування грошових переказів, заборони на укладання угод із ними здійснюються широким фронтом в усій доларовій зоні. Майже трильйон доларів вивезеного з Росії капіталу перебуває "в полоні" англосакських офшорів [4].

Інструменти торговельної війни було використано й для послаблення Китаю, проти якого Вашингтон, порушуючи норми СОТ, увів додаткові імпорتنі мита на загальну суму 300 млрд дол., а також санкції щодо провідних виробників комп'ютерної техніки. Методом торговельної війни, апробованої у 1980-ті рр. проти СРСР, стало обвалення Саудівською Аравією цін на нафту, спровоковане американськими агентами впливу для підірвання торговельного балансу Росії. Додатково до цього Саудівська Аравія розпочала відкритий демпінг нафти на європейському ринку з метою витіснення з нього російських компаній, щодо яких США одночасно ввели санкції.

Прикладом застосування кібернетичної зброї стала аварія на іранській атомній електростанції (АЕС), котру спричинив комп'ютерний вірус, упроваджений у систему автоматизованого управління технологічним процесом. Інший приклад — виведення з ладу системи управління електропостачанням столиці Венесуели Каракаса 7 березня 2019 р. для провокації безладів та організації державного перевороту. Щохвилини фахівці Агентства національної безпеки (АНБ) США здійснюють кілька кібернетичних атак по цілях на територіях Китаю, Росії, Венесуели та інших країн, неконтрольованих Вашингтоном. Про глобальну мережу прослуховування телефонних розмов, вбудовані в комп'ютери "жучки" годі й говорити [4].

Цього року відкрився новий фронт світової гібридної війни — із застосуванням біологічної зброї. На думку багатьох китайських і російських експертів, коронавірус синтезований і вкинтий у китайський

Ухань американськими спецслужбами. Розроблення біоінженерних технологій у військових цілях було очікуваним "драйвером" розвитку нового технологічного устрою. Про можливість синтезування вірусів, що мають цільову вражаючу дію проти людей певної раси, віку або статі, вчені Пушчинського наукового центру Російської академії наук (РАН) зазначали ще 1996 р., обґрунтовуючи потребу створення й ухвалення програми біологічної безпеки Росії. "Перші ластівки" у вигляді лихоманки Ебола, атипової пневмонії й, можливо, пташиного грипу, давно пролетіли [4].

Ще 2010 р. Фонд Рокфеллера розробив сценарій вірусної пандемії, що реалізується нині. Немає сумнівів, що у великій мережі розкиданих світом американських таємних біолабораторій висококласні інженери "кують" біологічну зброю. Зокрема, на території України розміщено 13 таких об'єктів, де учені проводять дослідження під контролем Пентагону. Розроблення та застосування біозброї прискорює розвиток сучасної біоінженерної промисловості, стимулюючи попит на медичні наукові дослідження й прилади, нові вакцини й ліки. Охорона здоров'я як провідна галузь нового технологічного устрою дістає додатковий імпульс для розвитку.

Масштабне введення карантинних заходів і обмежень на пересування громадян — це потужний поштовх до вдосконалення інформаційних технологій та обчислювальної техніки, адже стрімко зростає попит на послуги електронної торгівлі, дистанційної освіти, устаткування для роботи вдома та у віддаленому режимі. Держави інвестують гігантські кошти в облаштування громадських місць засобами відеореєстрації, що дають змогу стежити за населенням, розпізнавати осіб, контролювати їх переміщення та стан здоров'я. На цій основі формуються системи штучного інтелекту, що оперують великими даними, для опрацювання яких потрібні суперкомп'ютери й надпотужні програмні засоби. Це, зі свого боку, прискорює розвиток нанотехнологій для виробництва обчислювальної техніки відповідної продуктивності, компактності й енергоефективності.

Гонка озброєнь, як завжди в період технологічної революції, розгортається в перспективних напрямках формування нового технологічного устрою. Вона становить загрозу існуванню людства, коли технології "дозрівають" до розроблення зброї масового ураження, потрапляючи до рук аморальних політиків.

Яскравим прикладом такого злочину проти людства є атомні бомбардування Хіросіми й Нагасакі. Застосування коронавірусу, що вражає мільйони людей, свідчить про рецидив цієї злочинної діяльності на сучасній технологічній основі.

Відмінністю від атомного бомбардування японських міст є зворотний ефект біологічної зброї, що вражає населення не лише супротивника, а й власне. Можна припустити, що владна верхівка США, або так звана "глибинна держава", має додаткові мотиви її застосування відносно підконтрольної Вашингтону частини світу. Після терактів 11 вересня 2001 р. у

Нью-Йорку силові структури істотно зміцнилися, вишовши з-під контролю суспільства та доставши широкі повноваження. Тоді виправданням цієї часткової узурпації влади та обмеження громадянських свобод стала "війна" зі світовим тероризмом, котру фінансують і спрямовують ті самі американські спецслужби.

Біозброя та обмеження прав громадян

Пандемія надає ширші можливості для обмеження громадянських свобод аж до їх повної ліквідації. Зміна технологічних устроїв супроводжується знеціненням капіталу й депресією, зміна системи господарювання — ще й зниженням ефективності інститутів регулювання відтворення економіки та політичною кризою.

Для утримання контролю над ситуацією панівній верхівці потрібні легальні підстави для обмеження прав громадян. Це вкрай актуально в умовах світової гібридної війни, за допомогою якої ляхководи американської владної еліти позбавляють людей волі дій і конфіскують їхні активи. Згорання фінансових пухирів та обвалення фінансового ринку знецінює активи десятків мільйонів американських громадян, для нейтралізації потенційного протесту яких ідеально підходить карантинний режим.

Не забуватимемо й про традиційну прихильність англосакської владної еліти до *ідеології мальтузіанства, що обґрунтовує потребу скорочення населення заради збереження середовища для "золотого мільярда"*. Саме Фонд Рокфеллера та Б. Гейтс підтримують і фінансують націлені на розв'язання цього завдання глобальні проекти скорочення народжуваності й стерилізації жінок. На хвилі нинішньої пандемії Б. Гейтс просуває програму тотальної вакцинації населення з використанням новітніх технологій біопрограмування та стерилізації [6].

Передумови пандемії коронавірусу та хто за ними стоїть

Розслідування фактів, котрі передували пандемії коронавірусу, свідчить, що ці процеси готували заздалегідь і системно. Хронологія операції "COVID-19" веде відлік від 2010 р., коли було оприлюднено доповідь Фонду Рокфеллера й Глобальної мережі бізнесу "Сценарії для майбутнього технологій і міжнародного розвитку". В одному зі сценаріїв доповіді під назвою на кшталт спецоперацій таємних служб США з голлівудських блокбастерів — Lock Step ("Крок блокування"), по суті, репрезентовано модель глобальної дестабілізації за допомогою пандемії вірусу [4].

Журнал Nature Medicine 2015 р. рапортував про успішний спільний лабораторний експеримент американських і китайських мікробіологів зі створення гібридної форми коронавірусу кажанів, здатної заражати людину. "Дослід підтвердив гіпотезу про можливість прямого зараження людини коронавірусом кажанів", — зазначалось у статті, підписаній 15 авторами, 13 з яких працюють в Університеті Північної Кароліни в Чапел-Гілл, а ще 2 — у провідній

лабораторії спеціальних патогенів і біобезпеки Уханьського інституту вірусології. До того ж було наголошено, що "попри тимчасовий мораторій, котрий уряд США наклав на фінансування досліджень із посилення функцій патогенів, охоплюючи віруси грипу MERS і SARS, роботи в цьому напрямі здобули спеціальний дозвіл і були продовжені".

Компанія ABC News з'ясувала, що восени минулого року медичні підрозділи військової розвідки США попереджали Д. Трампа про наслідки коронавірусу, проте що стоїть за "кулісою" його створення й про що "попереджали" автори прогнозних доповідей, оприлюднених упродовж останнього десятиліття, зокрема й напередодні оголошення епідемії?

Привертає увагу змістовна точність прогнозів і сценарного моделювання, організованого структурами, пов'язаними з великим капіталом: "У 2012 р. вибухнула найбільша пандемія, на яку світ чекав протягом багатьох років. На відміну від H1N1 2009 р. (вірус свинячого грипу), цей новий штам грипу виявився вкрай небезпечним. Навіть окремі країни, що підготувалися до такої пандемії, були уражені захворюванням, а в масштабах планети вірус зашкодив майже 20% населення. 8 мільйонів померли в перші 7 місяців після появи нового штаму".

Оскільки доповідь було підготовлено відразу після світової фінансової кризи 2008 р. і до моменту її публікації наслідків ще не здолали, автори вважали вірогідним швидкий перехід до катастрофічного сценарію. Проте політика "кількісного пом'якшення" виявилася результативною: після безпрецедентного грошового накачування фінансовий ринок стабілізувався й розпочав зростати. Ймовірно, сили, що цього разу маніпулюють ним, вирішили, що не втримають ситуацію й натиснули на спусковий гачок біологічної війни, на яку спишуть збитки збанкрутілих громадян, корпорацій і держав.

Не тільки Фонд Рокфеллера розробляв сценарій цієї катастрофи: Б. Гейтс неодноразово вів мову про наближення пандемії, зауваживши у виступі 2015 р., що світ не "готовий до наступної епідемії". У 2018 р. у дискусії, організованій Массачусетським медичним товариством і журналом *New England Journal of Medicine*, Б. Гейтс зазначив, що пандемія може статися протягом найближчого десятиліття й навів результати аналітики Інституту моделювання хвороб. Вони свідчили, що новий грип здатний убити 30 мільйонів осіб упродовж шести місяців. А 18 жовтня 2019 р. — коли ще не було зафіксовано жодного випадку коронавірусу — у Нью-Йорку Центр безпеки у сфері охорони здоров'я при Університеті імені Джона Гопкінса (наразі саме за допомогою його ресурсу світ відстежує динаміку епідемії) у партнерстві зі Всесвітнім економічним форумом і Фондом Біла та Мелінди Гейтс провів захід "Подія 201" про реагування на пандемію високого рівня. Зустріч відбувалася як стратегічна гра, що передбачала моделювання процесу поширення пандемії стійкого вірусу, котрий передається повітряно-краплинним шляхом, а також

під час рукоштовань та інших тактильних контактів. Особливістю вірусу, за сценарієм стратегічної гри, був брак ефективної вакцини й висока смертність населення, насамперед категорій з ослабленим імунітетом [6].

Доречно також згадати, що 2011 р. вийшов у прокат, а згодом був широко розкручений блокбастер "Зараження", покликаний підготувати панічні очікування населення заразитися смертельно небезпечною легеневою хворобою, що нестримно поширюється й передається повітряно-краплинним шляхом.

Синхронно з лідерами громадської думки до змодельованої пандемії розпочали готуватися й міжнародні фінансові інститути. Зокрема, ще в червні 2017 р. з'явилася інформація про те, що Світовий банк випустив спеціалізовані бонди для фінансової підтримки країн, що розвиваються, як канал екстреної допомоги у разі (увага!) пандемії.

Яка мета гібридної війни?

Виникає запитання: з якою метою було докладено значних зусиль за участю надзвичайно впливових структур? Запитання, зрозуміло, риторичне. Щоб відповісти на нього, подивимося на образ майбутнього, наведений у зазначеній доповіді Фонду Рокфеллера: *"Під час пандемії національні лідери світу посилюють свої повноваження й встановили найсуворіші правила та обмеження. Навіть після того, як пандемія пройшла, цей авторитарний контроль і нагляд за громадянами та їхньою діяльністю залишилися й навіть посилюються. Щоб захистити себе від поширення дедалі глобальніших проблем — від пандемій і транснаціонального тероризму до екологічних криз та зростання злиденності, — світові лідери стали правити жорсткіше"* [4].

Транзит суспільства до "чудового нового світу" потребує відповідної трансформації державних устроїв, перегляду місця й ролі карально-репресивних інструментів національних систем управління, прозора натякає рокфеллерівський прогноз. Як по написаному тепер і відбувається: встановлення тоталітарного контролю, що подекуди супроводжується формальним введенням надзвичайного стану; безпрецедентні заходи нагляду над усіма сферами економічної та господарської активності; підпорядкування громадського організму суворим правилам в ім'я безпеки.

В усіх "пророцтвах" — від доповіді до фільму — було оголошено, що епідемія виходитиме саме з Китаю — країни, котра репрезентувала світові нову високоефективну й привабливу модель організації продуктивних сил і виробничих відносин. Саме цю — найефективнішу — систему господарювання, що явила світу економічне диво ХХІ століття, організатори вірусно-психологічної атаки прагнуть торпедувати.

Є дані про те, що паніку в Ухані, підтриману світовими ЗМІ, збурювали агенти впливу США в китайському керівництві для провокації хаосу та організації державного перевороту. Однак уряд Китайської

Народної Республіки з честю вийшов із цього випробування, зупинивши поширення пандемії, й зі ще більшим ентузіазмом взявся за відновлення виробництва, торгівлі та зовнішніх зв'язків. Конструкції нової системи господарювання зміцнилися завдяки посиленню дисципліни всіх соціальних груп, мобілізації ресурсів, солідарної відповідальності, а також підвищення авторитету влади, воля якої продемонструвала непохитність [6].

Отже, спочатку — "пристрілювання" через прогнозну доповідь, за п'ять років — перший успішний експеримент, а опісля — ще п'ятиріччя, що руйнує економіку й домогосподарства, — пандемія. І все це без гармат, військових та армій — як реакція владної еліти США на фінансово-економічну кризу 2007—2009 рр. і загрозу втратити глобальну гегемонію внаслідок зміцнення світової позиції КНР на хвилі формування нового технологічного устрою і ядра нового вікового циклу накопичення капіталу в Південно-Східній Азії.

Наведена логічна послідовність фактів та опис смислового поля кризи підтверджує обґрунтованість трактування *коронавірусу як біологічної зброї*, а пандемії — як ключової кампанії світової гібридної війни, спроможної стати спусковим гачком для глобальних змін.

Ця гіпотеза цілком укладається у традиції англосакської владної еліти. Для розв'язування Першої світової війни було організовано вбивство кронпринца Австро-Угорщини, а ініціатори Другої світової — американські й англійські спецслужби — допомогли Муссоліні та Гітлеру не лише прийти до влади, а й утримати її у протистоянні з генералітетом, а також розпочати війну, принісши в жертву Чехію, Польщу та інших європейських союзників.

Ці провокації мали фатальні наслідки, запускаючи безповоротні процеси глобальних змін, а їх виконавці втягували владних осіб в ухвалення зумовлених заведеними порядками рішень із катастрофічними наслідками. Як по нотах було розіграно рішення глав Австро-Угорської, Російської та Німецької імперій про початок Першої світової війни після політичного вбивства в Сараєво.

Дії Гітлера з узурпації влади в Німеччині, а згодом — із розв'язування війни в Європі також прораховувалися й уклалися в логіку її "замовників". Останні готували та запускали ланцюгову реакцію військових конфліктів таємно не лише від народів, які брали в них участь, а й від парламентів та урядів, змушених приймати зумовлені політичною логікою рішення.

Укинувши коронавірус і розкрутивши панічні настрої, організатори гібридної війни поставили національні уряди перед потребою діяти чітко за сценарієм Фонду Рокфеллера. Гравці, які мали "таємне знання", безпосередньо перед обваленням ринку перевели свої капітали з цінних паперів у цінні метали, зміцнивши позиції та підготувавшись до скуповування здешевілих активів. Ймовірно, вони також вплинули на продовження роботи над корона-

вірусом, всупереч офіційному припиненню цієї наукової програми американським урядом, а також сприяли транспортуванню штаму в Ухань.

Цілком можливо, що фінансовий олігархат США приносить у жертву найуразливіші верстви американського населення, щоб паралізувати жахом смерті від коронавірусу протест мільйонів громадян, які втратили активи та заощадження. Ймовірно, американська "глибинна держава" про це просто не подумала, перш ніж організувати експеримент із коронавірусом. Так само, як англійська "глибинна держава", потураючи перед Другою світовою війною Гітлеру, не думала про майбутні жертви бомбардувань Лондона і розгром британської армії у Франції.

Утім, далеко не завжди фатальні за історичними наслідками провокації досягають бажаних для їх організаторів результатів. Світові війни ініціюють країни, владна верхівка яких прагне зберегти панівну позицію в межах чинної системи господарювання й накопиченого капіталу у виробництвах чинного технологічного устрою. Проте перемагають у цих конфліктах держави, що спромоглися своєчасно сформувати інститути нової системи господарювання та опанувати базові виробництва нового технологічного устрою. Для них у цей період відкривається можливість зробити економічний стрибок, раніше за інших "осідлати" чергову довгу хвилю Кондратьєва й запустити новий віковий цикл накопичення капіталу.

Минулу світову війну спровокували англійські спецслужби для утримання глобального панування Великої Британії. Переможцями в ній стали СРСР і США, що зуміли швидко розвинути базові виробництва нового технологічного устрою завдяки створенню ефективнішої системи управління, заснованої на інститутах нової системи господарювання. Можливості мобілізації ресурсів вертикально інтегрованими міністерствами та корпораціями для організації виробництва, відповідно, в СРСР та США були набагато вищими, ніж в архаїчних колоніальних імперіях Західної Європи з їх сімейними фірмами й зніженою аристократією.

На першому етапі війни Германия легко розгромила європейські держави завдяки концентрації ресурсів у корпоративно-адміністративних структурах Третього Рейху. Проте створена в СРСР система народногосподарського планування виявилась ефективнішою: маючи на порядок нижчий виробничий потенціал, ніж в об'єднаній фашистами Європі, Радянський Союз знищив людиноненависницьку модель нової системи господарювання у формі нацистської корпоративної держави.

Світові війни минулого століття мали на меті захоплення територій, принаймні з боку головних агресорів — Німеччини та Японії, що прагнули до розширення життєвого простору для своїх націй через поневолення решти людства.

Нинішню світову гібридну війну розгортає владна еліта США — за контроль над світовою економікою, передусім її фінансовою системою. Завдяки приватизації функції емісії світової валюти американ-

ська олігархія має можливість експлуатувати людство за допомогою обміну створюваних нею фіатних грошей на реальні матеріальні блага й активи.

Метою цієї агресії є завершення процесу ліберальної глобалізації, в межах якої всі країни мають забезпечити вільне використання долара як світової валюти та обмін на неї національних товарно-матеріальних цінностей і активів. З огляду на це, бойові дії в нинішній гібридній війні відбуваються не за допомогою гармат, танків, кораблів і літаків, як у минулому столітті, а завдяки цільовому використанню фінансових інструментів, торговельних обмежень, кібератак і маніпулювання суспільною свідомістю.

Збройні сили застосовують у завершальній фазі бойових дій із каральною метою для остаточної деморалізації вже переможеного супротивника, тоді як біологічна зброя має насамперед викликати паніку населення для дезорганізації управління й руйнування економіки, та, врешті-решт, — для знецінення активів мільйонів інвесторів і громадян та подальшого їх скуповування глобальним олігархатом.

Що означатиме перемога англосаксів у гібридній війні для України та окупованих країн?

Перемога в цій війні для США означала б повсюдне формування маріонеткових режимів, від яких потрібно не так багато:

- суворе дотримання рекомендацій МВФ із забезпечення відкритості економіки й вільного руху капіталу з відмовою від створення національної системи управління грошовою емісією;
- приватизація державних підприємств на користь американських корпорацій;
- передавання американським агентам контролю над ЗМІ й телекомунікаціями;
- придбання американської військової техніки й перебування в кільватері зовнішньої політики уряду Сполучених Штатів.

Американській імперії не потрібно вводити окупаційні війська в підконтрольні країни: вишколена у навчальних закладах США та Великої Британії тубільна владна еліта з ентузіазмом виконує вказівки Вашингтона та отримує частину доходу від експлуатації національного багатства американським капіталом. Натомість західні куратори звільняють її від турботи про розвиток національної економіки, котрою опікуються вже іноземні інвестори.

Як переконує досвід багаторічного контролю США над латиноамериканськими країнами, Вашингтону достатньо тримати своїх агентів на керівних постах Центрального банку, міністерств фінансів, оборони й закордонних справ, аби проводити у власних інтересах макроекономічну, оборонну та зовнішню політику. Її типовими прикладами в сучасний період є контрольовані США режими управління Україною, Грузією, Іраком, Бразилією та багатьма іншими державами, зокрема й членами ЄС.

Економічні наслідки "м'якої" окупації порівнянні зі збитками, що їх зазнали захоплені країни під час світових воєн минулого століття. Наприклад, економічні втрати Росії в період підконтрольного Ва-

шингтону ельцинського режиму подібні до наслідків гітлерівської агресії. Проте на відміну від фашистської Німеччини, що на окупованих територіях зазнавала значних збитків у живій силі й техніці, американська владна еліта здобула контроль над трильйонами вивезених із пострадянського простору капіталу й активів без жодних втрат.

Гібридна війна вигідніша й комфортніша, ніж озброєні конфлікти минулого століття. Вона чудово вкладається в бізнес-логіку американської владної еліти, силові структури та впливові клани якої наживаються на окупованих країнах:

- ЦРУ — на наркотрафіковій з підконтрольних США Афганістану й Колумбії;
- Пентагон — на торгівлі нафтою з розгромлених американськими військовими Іраку та Лівії;
- сімейство Байденів — на приватизації українських газових родовищ;
- сімейство Бушів — на нафтових родовищах Кувейту.

І це лише окремі приклади. Американські банки й корпорації перетравлюють активи та ресурси окупованих країн, макроекономічна політика яких забезпечує надходження на користь США значної частини національного доходу. Їхніх підприємців примушують до використання американських технологій. Американські колекції поповнюються унікальними експонатами з розграбованих музеїв. Медичні клініки отримують людські органи з держав, занурених у хаос, для трансплантації багатим пацієнтам. Утім, найбільше заробляє олігархія США, маніпулюючи фінансовими ринками підконтрольних держав. Навіть з облигацій зuboжілої України підопічні Сороса примудряються вичавлювати до 60% річних.

Неоколоніальна експлуатація периферійних країн за допомогою валютно-фінансових і цінових інструментів нееквівалентного зовнішньоекономічного обміну є характерним елементом американського циклу накопичення капіталу. Однак його зворотним боком стає зuboжіння підконтрольних США країн, що тягне виснаження глобальних відтворювальних контурів системи господарювання. Попри надприбутковість американської агресії на Близькому Сході, у країнах СНД, Латинській Америці, в цій гібридній війні Сполучені Штати приречені на поразку через вичерпані можливості системи управління до забезпечення стійкого економічного зростання й підвищення добробуту населення.

Зuboжіння та деградація країн — жертв світової гібридної війни (Ірак, Лівія, Україна, Грузія), розв'язаної Вашингтоном, є наочним свідченням падіння ефективності американоцентричної імперської системи господарювання на тлі успішного розвитку держав, інтегрованих КНР у межах проєкту "Один пояс — один шлях" (Індокитай, Пакистан, Монголія, Шрі-Ланка, Ефіопія).

Для утримання глобального панування американська владна еліта повсюдно руйнує відтворювальні контури неконтрольованих нею країн за допомогою застосування зазначених інструментів гібридної війни,

але водночас не ставить завдання створення нових можливостей для розвитку підконтрольних держав, передаючи їх в експлуатацію своїм корпораціям.

Вибивши китайців із низки африканських країн лихоманкою Ебола, американці не взялися добудувати започатковані КНР об'єкти соціальної, транспортної та інженерної інфраструктури, обмежившись встановленням контролю над джерелами їх національного доходу.

Відрізавши від Росії Україну, американські магіонетки не замістили розірвані коопераційні зв'язки й

згорнуті інвестиційні проекти новими, а натомість передали найприбутковіші об'єкти української економіки американсько-європейському капіталу. Для народів периферійних країн різниця в перспективах вбудовування в інтеграційні структури нової системи господарювання чи неокolonіальної експлуатації американськими корпораціями стає дедалі очевиднішою.

Імперська система господарювання, що втратила ефективність, руйнується в міру становлення й розширення механізмів відтворення нової — інтегральної — системи господарювання.

Список використаної літератури

1. Сенченко Н. Четвертая мировая организационная война / Н. Сенченко. — Киев : Лира-К, 2020. — 432 с. — (Серия "Четвертая мировая латентная война").
2. Савінова Н. Моделювання поведінкового конфлікту як елементу сучасного DIME-конфлікту / Н. Савінова // Інформація і право. — 2014. — № 3 (12). — С. 17—24.
3. *Speech of General Philip M. Breedlove at Opening remarks by Supreme Allied Commander, Europe—NATO. Chiefs of Defence Meeting, 23 Jan. 2014.* — Mode of access: <https://www.youtube.com/watch?v=LHT1s7tcYxk>. — Title from the screen.
4. Глазьев С. Доклад о глубинных причинах нарастающего хаоса и мерах по преодолению экономического кризиса / С. Глазьев. — Режим доступа: <https://glazev.ru/articles/11-analitika-i-prognozy/78774-doklad-o-glubinnikh-prichinakh-narastajushhego-khaosa-i-merakh-po-preodole-niju-jekonomicheskogo-krizisa>. — Загл. с экрана.
5. Сенченко Н. Невидимая война: биологическое оружие / Н. Сенченко. — Киев : Лира-К, 2019. — 215 с. — (Серия "Четвертая мировая латентная война").
6. *Bill Gates has been warning of a global health threat for years.* — Mode of access: <https://www.businessinsider.com/people-who-seemingly-predicted-the-coronavirus-pandemic-2020-3>. — Title from the screen.

Mykola Senchenko

Coronavirus is a biological weapon of the world hybrid war

The article considers the issue of conducting a hybrid war in a pandemic. Its essence consists of three peaceful revolutions: the first, technological, is the rapid development of new technologies and their application in practice; the second — in the change of the system of governing countries — from liberal globalism to integrated governance, as the convergence of capitalist and socialist systems of government; the third is the revolution in the financial and credit sphere, the essence of which is the overthrow of dollar dominance as a reserve currency.

The fundamental causes of the global crisis are analyzed in detail. It was found that the process of changing technological systems occurs every half century and is accompanied by a technological revolution that devalues much of productive and human capital, causing a deep economic crisis and depression.

The current situation is characterized by the imposition of processes of change in technology and management system, resulting in a resonant intensification of the crisis. Typical for the change of technology, the arms race with the escalation of military and political tensions turns into a world war, which is a natural phase of change in the economic system.

Weapons of hybrid warfare have been studied and it has been found that high-precision missile, targeted biological, cybernetic and information-cognitive weapons that affect strategic objects, control systems, population and enemy consciousness are best suited for the development of basic technologies.

The preconditions of the coronavirus pandemic as a biological weapon and the mechanisms of its use in hybrid warfare are considered. The consequences are analyzed: the creation of panic in the population to disrupt governance and destroy the economy and, ultimately, to devalue the assets of millions of investors and citizens in order to buy the global oligarchs.

Keywords: hybrid war; coronavirus; pandemic; economy; depression; management system; capital; capitalism; socialism

References

1. Senchenko N. (2020). *Chetvertaya mirovaya organizacionnaya vojna*. Kiev: Lira-K.
2. Savinova N. (2014). Modelyuvannya povedinkovogo konfliktu yak elementu suchasnogo DIME-konfliktu. *Informaciya i pravo*, 3 (12), pp. 17—24.
3. *Speech of General Philip M. Breedlove at Opening remarks by Supreme Allied Commander, Europe—NATO.* (2020). Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=LHT1s7tcYxk>.
4. Glazev S. (2020). *Doklad o glubinnih prichinah narastajushhego haosa i merakh po preodoleniyu ekonomicheskogo krizisna*. Available at: <https://glazev.ru/articles/11-analitika-i-prognozy/78774-doklad-o-glubinnikh-prichinakh-narastajushhego-khaosa-i-merakh-po-preodole-niju-jekonomicheskogo-krizisa>.
5. Senchenko N. (2019). *Nevidimaya vojna: biologicheskoe oruzhie*. Kiev: Lira-K.
6. *Bill Gates has been warning of a global health threat for years.* (2020). Available at: <https://www.businessinsider.com/people-who-seemingly-predicted-the-coronavirus-pandemic-2020-3>.

Надійшла до редакції 19 травня 2020 року